

סדר הלימוד ליום כ"ז תשרי:

סדר לקוטי פורת"ן היפני:

התורה

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם וכו'. (שמות כ"א):

א כשיש, חם ושלום, דינים על ישראל – על ידי רקודים והמחאת כף אל כף נעשה המתקת הדינים:

ב כי עקר גדלתו של הקדוש-ברוך-הוא הוא, שגם העכו"ם ידעו שיש אלקים שליט ומושל, כמובא בזהר (יתרו סט): 'כד אתא יתרו ואמר: "כי עתה ידעתי כי גדול ה'" וכו', כדין אתיקר ואתעלא שמא עלאה':

ג ולעכו"ם אי אפשר להם לידע גדלתו של הקדוש-ברוך-הוא, כי אם על ידי בחינת יעקב, כמו

שפת-תוב (ישעיהו ב): "בית יעקב לכו ונלכה באור ה'", כי הוא גלה אלהותו של הקדוש-ברוך-הוא יותר משאר האבות. כי אברהם קראו הר, ויצחק קראו שדה (פסחים פח.). ושדה הוא יותר משג ונצרך להעולם מהר; ויעקב קראו בית, שהוא מקום ישוב לבני-אדם יותר משדה, הינו שיעקב קרא את מקום הבית-המקדש, שהוא מקום התפלה בית, שהוא מקום ישוב לבני-אדם, כי העלה את התפלה מהר ושדה לבחינת בית, שיש בו תפיסה לבני-אדם יותר מהר ושדה; כי בבחינת בית יש גם לעכו"ם השגה, כמו שפת-תוב (ישעיהו נ"ו): "כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים"; וכשהוא בבחינת בית, כדין אתיקר שמא עלאה כנ"ל:

וְזֶה פִּירוּשׁ: (תהלים מ"ח): "גִּדּוֹל ה' וּמְהֻלָּל מְאֹד", כְּלוּמַר
אֵימָתִי גִדּוֹל ה' ? כִּשְׁהוּא מְהֻלָּל מְאֹד מִסְטָרָא
דְּמוֹתָא, שְׁהוּא בְּחִינַת עֲכוּ"ם (כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם
לְבָרְכָה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה ט) עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית א) : "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד",
"מְאֹד" זֶה מִלֶּאךְ הַמּוֹת'), כִּשְׁהוּא מְהֻלָּל מֵהֶם, אֲזִי הוּא גִדּוֹל, כִּי
הוּא עֶקֶר גִּדְּלָתוֹ. וְאֵימָתִי הוּא מְהֻלָּל מֵהֶם ? "בְּעִיר אֱלֻקֵינוּ הָר
קָדְשׁוֹ", דְּהֵינּוּ כִּשְׁבְּחִינַת הָר נַעֲשֶׂה עִיר אֱלֻקֵינוּ, שְׁהוּא יָשׁוּב
בְּנֵי־אָדָם, בְּחִינַת בֵּית, שְׁהוּא מְשֻׁג יוֹתֵר מֵהָר וְשָׂדֵה; דְּהֵינּוּ
כִּשְׁמַעְלִין אֶת בְּחִינַת הַתְּפִלָּה מִבְּחִינַת הָר לְבְּחִינַת עִיר וּבֵית,
שְׂאִז יֵשׁ גַּם לְעֲכוּ"ם הַשְּׂגָה כַּנ"ל, אִז דִּיקָא גִּדּוֹל ה', כִּי זֶה עֶקֶר
גִּדְּלָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּשְׁגַם הָרְחוּקִים יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כַּנ"ל.

ד וְעַנְיָן זֶה - לְהַעֲלוֹת הַתְּפִלָּה מִבְּחִינַת הָר וְשָׂדֵה לְבְּחִינַת
בֵּית, בְּחִינַת עִיר אֱלֻקֵינוּ, כִּדִּי שִׁיתְגַּלְגַּל מַלְכוּתוֹ גַּם
לְעֲכוּ"ם, שִׁיְהִיָּה לָהֶם גַּם כֵּן הַשְּׂגָה בְּאַלְהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ - אִי
אֶפְשָׁר לְהַעֲשׂוֹת כִּי אִם עַל־יְדֵי צְדִיקֵי הַדּוֹר, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ,
זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָה (בָּבָא בִּתְרָא קטז): 'מִי שֵׁישׁ לוֹ חוֹלָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, יִלָּךְ
אֶצֶל חָכָם וַיִּבְקֶשׁ עָלָיו רַחֲמִים; כִּי עֶקֶר הַתְּפִלָּה אֵינָם יוֹדְעִים כִּי
אִם צְדִיקֵי הַדּוֹר.

כִּי יֵשׁ בְּעַלֵי גֵאָוָה, שְׂאֵינָם רוֹצִים שִׁיְלָכוּ לְצְדִיקִים, וְאוֹמְרִים שֶׁהֵן
בְּעַצְמָם יְכוּלִים לְהַתְּפַלֵּל, וּמוֹנְעִים גַּם אַחֲרִים כִּשֵׁישׁ לָהֶם
צָעַר אִז חוֹלָה לִילָךְ לְצְדִיקִים - עֲלִיהֶם נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית כ): "הָשִׁיב
אֶשֶׁת הָאִישׁ" וְכו', כִּי זֶה הַבַּעַל־גֵּאָוָה מְכַנֶּה בְּלִשׁוֹן אָבִימֶלֶךְ: אָבִי
לִשׁוֹן רָצוֹן, כִּי הוּא רוֹצֵה לְמֶלֶךְ, וְהֵינּוּ אָבִימֶלֶךְ. כִּי בְּאֶמֶת צְדִיק
מוֹשֵׁל בְּתִפְלָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שְׁמוּאֵל־ב כג): "צְדִיק מוֹשֵׁל" וְכו'; וְהוּא
מִתְגַּבֵּה בְּעַצְמוֹ שִׁיְכוּל לְהַתְּפַלֵּל וַיֵּשׁ לוֹ הַמְּשַׁלָּה, וְעַל כֵּן מְכַנֶּה

בְּשֵׁם אָבִימֶלֶךְ, כִּי הוּא רוֹצֵה לְמֶלֶךְ וְאוֹמֵר: אֲנִי אֶמְלֹךְ.

וְזֶה פְּרוּשׁ: "הָשֵׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ". **אִשְׁתְּ** – רָאשֵׁי-תִבּוֹת "אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח" (תהלים נא) זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה; דְּהִינּוּ הָשֵׁב אִשְׁתְּ בְּחִינַת הַתְּפִלָּה, לְהִצְדִּיק, כִּי נָבִיא הוּא; כִּי 'הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ' הוּא מֵתְאַוֶּה לְתִפְלָתוֹ שֶׁל צְדִיקִים' (הַלֵּין ס:) וּמְשַׁגֵּר תְּפִלָּה סְדוּרָה בְּפִיו, כִּדִּי שְׂיִהְיֶה מֵתְפִלָּתוֹ. וְזֶה: כִּי נָבִיא הוּא, לְשׁוֹן נִיב שְׁפָתַיִם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ (בְּרָכוֹת לד:): "בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם" – אִם שְׁגוּרָה תִּפְלָתוֹ בְּפִיו וְכוּ'. וְזֶה: הָשֵׁב רָאשֵׁי-תִבּוֹת: הַר שְׂדֵה, בֵּית; זֶה רָמַז שֶׁתְּפִלַּת הַצְּדִיק הִיא בְּשִׁלְמוֹת, שְׁמִעְלָה אוֹתָהּ מִבְּחִינַת הַר וְשְׂדֵה לְבְּחִינַת בֵּית כַּנ"ל.

אֲבָל אֵלּוּ הַבְּעָלִי-גֵּאֲוָה מְעַכְבִּים תְּאַוְתּוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאֵינָם מְבַקְשִׁים מִצְדִּיקִים שְׂיִתְפַּלְלוּ עֲלֵיהֶם, כִּי חוֹשְׁבִים שֶׁהִתְעַנּוּ וְסָגְפוּ אֶת עַצְמָם, וּבְזֶה הֵם צְדִיקִים; אֲבָל הָאִמָּת אֵינּוּ כֵן, כִּי כָּל הַתְּעַנּוּתִים שֶׁהִתְעַנּוּ, אֵין זֶה אֶלָּא כְּמוֹ שֶׁקְּשִׁישׁ בּוֹ חוֹרִים הַרְבֵּה, וּכְשֶׁמְרִיקִים אֶת הַשֵּׁק, אֶף-עַל-פִּי-כֵן נִשְׁאַרוּ בּוֹ הַחוֹרִים. וְהַגּוֹף נִקְרָא שֵׁק, כְּמֵאֵמֶר הַתְנַ"א: שִׁינָנָא, שְׂרִי שִׁקְךָ (שְׁבַת קנב.). וְאִם הִתְבוֹנְנּוּ בְּעֶצְמָן הָיוּ רוֹאִים, אַחַר כָּל הַתְּעַנּוּתִים עֲדִין נִשְׁאַרוּ אֶצְלָם כָּל תְּאַוְתָם קְשׁוּרִים בְּשִׁקָם, הֵינּוּ בְּגוּפָם; וְלֹא תְאַוְתָם בְּלִבָּד נִשְׁאַר קְשׁוּר בְּגוּפָם, כִּי אִם גַּם תְּאַוְתְּ אָבִיהֶם שִׁישׁ אֶצְלָם מִשְׁעַת הַהוֹלָדָה, מִחֲמַת שֶׁלֹּא נִתְקַדַּשׁ אָבִיו בְּשְׁעַת זְווג, גַּם זֶה קְשׁוּר בְּגוּפָם עֲדִין. וּבִדְאִי אֵלּוּ הָיוּ רוֹאִים אֶת כָּל זֶה, חֲרָדָה גְּדוּלָה הָיָה נוֹפֵל עֲלֵיהֶם, כִּי הָיוּ רוֹאִים אִיךָ הֵם עוֹמְדִים בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה וְשִׁפְלָה.

וְזֶה פְּרוּשׁ (בְּרֵאשִׁית מב:): וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקֵיהֶם וְהֵנָּה אִישׁ צָרוּר כַּסְפוֹ בְּשִׁקוֹ – אַחַר כָּל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תעמ - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַתְּעַנִּיתִים, שְׁהוּא הַרְקַת הַשֶּׁק, בְּחֵינַת הַגּוֹף, עֲדִין - וְהִנֵּה אִישׁ
צָרוּר כַּסְפוֹ - שֶׁקְשׁוּר וְצָרוּר כַּסְפוֹ וְתַאֲוָתוֹ בְּשִׁקּוֹ וְגוֹפוֹ; וַיִּרְאוּ
אֶת צָרוֹת כַּסְפֵיהֶם הִמָּה וְאֲבֵיהֶם - הֵינּוּ, לֹא דֵי צָרוֹת
כַּסְפֵיהֶם, שֶׁהוּא תַאֲוֹת עֲצָמָן, כִּי אִם גַּם הִמָּה וְאֲבֵיהֶם, הֵינּוּ
הַתַּאֲוֹת שֶׁל אֲבֵיהֶם, גַּם הִמָּה לֹא נָפְלוּ מֵהֶם. וְזֵהוּ: וַיִּרְאוּ - כִּי
חָרְדָה נִפְלָה עֲלֵיהֶם, וְאִזִּי לֹא הָיוּ רוֹצִים לְהַשְׁתָּרֵר וְלִמְלֹךְ:

וְזֵה פִּרוּשׁ: וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אֲבֵיהֶם אֲתִי שִׁכְּלָתֶם, יוֹסֵף
אֵינְנוּ וְכו' - זֶה רָמַז עַל תּוֹכַחַת הַשֶּׁכֶל, כִּי הַשֶּׁכֶל מוֹכִיחַ
אֶת הַבְּעַל־גַּאֲוָה הַרוֹצִים לְהַתְגַּדֵּל. כִּי יַעֲקֹב הוּא בְּחֵינַת הַשֶּׁכֶל,
כְּמוֹ שֶׁתָּרַגְם אוֹנְקְלוֹס (בְּרֵאשִׁית כו:): "וַיַּעֲקֹבֵנִי" - 'וְחַכְמָנִי'. וְזֵה:
אֲבֵיהֶם, כִּי אָב בְּחֵינַת הַשֶּׁכֶל (מַגִּילָה י"ג.), וְהֵינּוּ שֶׁהַשֶּׁכֶל מוֹכִיחֵם וְאוֹמֵר
לָהֶם: אֲתִי שִׁכְּלָתֶם, כִּי 'כָּל הַמִּתְגַּאֲוֶה - חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִפְּנֵי'
(פְּסָחִים טו:). יוֹסֵף אֵינְנוּ - זֶה בְּחֵינַת תִּקּוּן הַמַּעֲוֹת, הֵינּוּ עֲדִין לֹא
תִקְנָתֶם הַמַּעֲוֹת שֶׁהוּא לְחֶרֶף וְלִקְלוּן, וַיֵּשׁ לָכֶם לְהַתְבַּיֵּשׁ מִחֲמַתּוֹ,
כִּי תִקּוּן הַמַּעֲוֹת הוּא בְּחֵינַת יוֹסֵף, עַל שֵׁם (בְּרֵאשִׁית ל:): "אֶסֶף אֱלֻקִּים
אֶת חֶרְפָּתִי".

וְשִׁמְעוֹן אֵינְנוּ - הֵינּוּ, עַל־יְדֵי שְׂאִין לָךְ בְּחֵינַת יוֹסֵף, אֵין לָךְ
בְּחֵינַת שִׁמְעוֹן; וְשִׁמְעוֹן הוּא בְּחֵינַת (שָׁם כ"ט): "כִּי
שָׁמַע ה' כִּי שָׁנוֹאָה אָנֹכִי", כִּי אֲתָה אֵינְךָ שָׁנוֹא, כִּי מִחֲמַת שְׁלֹא
תִקְנָתְךָ אֶת עֲצָמְךָ, בּוֹדֵאֵי אֵינְךָ יָכוֹל לְהוֹכִיחַ אַחֲרַיִם, כִּי יֹאמְרוּ לָךְ
קִשְׁט עֲצָמְךָ תְּחַלֶּה וְכו' (ב"מ קו:); וְעַל כֵּן אֵינְךָ שָׁנוֹא, כִּי הַמוֹכִיחַ
הוּא שָׁנוֹא, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (בְּתְבוֹת קה:): 'הֵאֵי
צוּרְבָא מִרְבָּנָן דְּמִרְחָמֵי לָהּ בְּנֵי מָתָא, לָאוּ מִשּׁוּם דְּמִעְלֵי טְפִי,
אֶלָּא מִשּׁוּם דְּלֹא מוֹכַח לָהּ בְּמִלֵּי דְשִׁמְיָא'; נִמְצָא שֶׁהַמוֹכִיחַ הוּא
שָׁנוֹא.

וְאֵת בְּנֵי־מִין תִּקְחוּ – זֶה מוֹרָה עַל גְּדֻלוֹת, כִּי פִּרְשׁ רַשׁ"י
(בראשית לה): בְּנֵי־מִין, עַל שֵׁם אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, בֶּן יָמִין, וְאֶרֶץ־
יִשְׂרָאֵל הוּא גְבוּהַ מְכַל הָאֲרָצוֹת (זְבַחִים נד:). וְהִינוּ, לֹא דֵי שְׂאִין לָכֶם
כָּל הַבְּחִינוֹת הַלְלוּ, עִם כָּל זֶה – וְאֵת בְּנֵי־מִין תִּקְחוּ, שְׂאֵתֶם לֹקְחִים
לְעַצְמְכֶם גְּדֻלוֹת. וְהִינוּ דְסִיִּם הַשֶּׁכֶל הַמוֹכִיחַ אוֹתָם: עָלֵי הָיוּ כְּלָנָה
– כִּי הַכֹּל נוֹפֵל עָלַי, כִּי כָּל הַמַּתְנַאֶה – חֲכַמְתוּ מִסַּתְלָקֵת מִמֶּנּוּ:

סדר קצור לקווי מוהר"ן הי"מ:

ואלה המשפטים – י

א על־ידי רקודין והמחאת כף נעשה המתקת הדינים:
ב עקר כבוד השם יתברך הוא כשהרחוקים ביותר מקרבין את
עצמן לעבודת השם יתברך, כי אז אתעלה ואתיקר שמא דקדשא
ברוך הוא עלא ותתא ונתגדל כבוד שמו יתברך ונתעלה. על כן
צריך כל אדם להשתדל מאד לקרב הרחוקים להשם יתברך וגם
אין לשום אדם ליאש את עצמו מלהתקרב לעבודת השם יתברך
מחמת שנתיחק מאד מהשם יתברך על־ידי חטאיו המרבים אף
שהרבה לעשות הרע חם ושלום. כי אדרבא כל מה שהוא רחוק
ביותר על ידו יתגדל כבוד השם יתברך ביותר כשישתדל לשוב
ולהתקרב אליו יתברך כי זה עקר כבודו יתברך. אבל זה אי
אפשר שיתקרב הרחוק להשם יתברך כראוי כי אם על־ידי צדיקי
הדור:

ג צדיקי אמת הם מעלין את התפלה בעליות גדולות עד שמגלין
אלהותו ומלכותו יתברך לכל באי עולם אפלו להרחוקים מאד
מאד שהם הרשעים והעכו"ם שזה עקר גדלתו של הקדוש־ברוך־
הוא. כי עקר גדלתו של הקדוש־ברוך־הוא הוא שגם הרחוקים

מֵאֵד וְאַפְלוֹ הָעֲכוּ"ם יִדְעוּ שֵׁישׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט וּמוֹשֵׁל כְּמוֹבָא בְּזִהַר
הַקְּדוּשׁ (יִתְרוֹ ס"ט ע"א). עַל כֵּן מִי שֵׁישׁ לוֹ חוֹלָה אוֹ אֵיזָה צֶעַר בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ יִלֶּךְ אֲצֶל חָכָם וַיִּבְקֹשׁ עָלָיו רַחֲמִים' (בְּבֹא-בִתְרָא קט"ז), כִּי עֵקֶר
הַתְּפִלָּה אֵינָם יוֹדְעִים כִּי אִם צְדִיקֵי הַדּוֹר. וּבְזֶה עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ
גְּדוֹל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵתְאַוֶּה לְתַפְלָתוֹ שֶׁל
צְדִיקִים וְנִהְיָה מֵהֶם:

סִדְרַת חַיִּי מִזֶּה רְצוֹן יְיָ:

נג (נג) תַּקֵּם"ח סָמוּךְ לְרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה נִסְעָנוּ עִמּוֹ מִחוּץ לְעִיר אֲנִי
וַחֲבָרֵי רַבִּי נִפְתְּלִי, וְסִפֵּר שְׁחָלָם לוֹ בְּאֲשֶׁר שָׁהִיוּ מְשִׁיחִים
שֶׁהִרְפוּאָה הִיא מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד כִּי אֲנִי הֵשֵׁם רוֹפֵאֶךָ. וְרַק הֵשֵׁם
יִתְבָּרַךְ יָכוֹל לְרַפְּאוֹת וְאָמְרוּ מִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה וְעֹנֶה
אֶחָד מִשְׁנֵינוּ וְלֹא רָצָה לְהַגִּיד מִי הָאֶחָד כִּי אֲנִי הֵשֵׁם רוֹפֵאֶךָ מוֹרָה
עַל-זֶה כִּי הוּא רָאשֵׁי-תְבוֹת אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן כְּנִדְפָם בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא
סִימָן מ"ב:

נד (נד) דִּבֵּר עִמָּנוּ מֵעַנְיֵן הַתּוֹרָה הַנִּדְפָסֶת בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן מ'
הַמִּתְחַלֶּת מִי שֶׁיּוֹדֵעַ מֵאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, שֶׁטָּעַם בְּאֶמֶת טַעַם אֶרֶץ-
יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר שֶׁהוּא הָיָה יוֹדֵעַ זֹאת מִכְּבָר כִּי הֵלֵא נִסְעָתִי לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל וּמִסֶּתֶמָּא הָיָה לִי מִקֵּדָם תְּאַוֶּה וְהַשְׁתַּוְקוּת לְנִסְעַ לְאֶרֶץ-
יִשְׂרָאֵל, וְגַם חָלָם לִי אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וּפְעַם אַחַת הָיָה אֲצִלִּי אִישׁ אֶחָד
וּדְבַרְתִּי עִמּוֹ וְהִתְחִיל לְהַתְעוֹרֵר אֲצִלִּי תְּשׁוּקָה וְחִמּוּדָה גְּדוֹלָה
לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְאַחֲרֵי-כֵן שָׁאַלְתִּי אוֹתוֹ אִם הָיָה אֲצֶל צְדִיקִים עַל
רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה וְסִפֵּר לִי שֶׁהָיָה אֲצֶל כְּפֹה צְדִיקִים גְּדוֹלִים אֲמִתִּים עַל
רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה וּמִחֲמַת זֶה הָיָה לִי הַשְׁתַּוְקוּת גְּדוֹל כְּשֶׁדְבַרְתִּי עִמּוֹ
כְּמִבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנִּל.

וְאָמַר לִי שֶׁאֶף-עַל-פִּי שֶׁיּוֹדֵעַ עַנְיֵן זֶה מִקֵּדָם, אֲבָל לֹא הָיָה יוֹדֵעַ כָּלֵל

כִּמוֹ עֲכָשׁוּ. כִּי אִזּוֹ לֹא הָיָה יוֹדֵעַ רַק זֶה לְבַד שְׂמֵחִמַּת שְׂמֵד בָּרִים עִם אֶחָד שֶׁהָיָה אֶצֶל הַצַּדִּיק עַל רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה רָאוּי שִׁירְגִישׁ אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל מִי שְׂמֵחֵתוֹקֵק לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, אֲבָל עַנְיֵן הַדָּבָר מֵהֵיכֵן נִמְשָׁךְ זֹאת לֹא הָיָה יוֹדֵעַ כָּלֵל כִּמוֹ עֲכָשׁוּ. כִּי עֲכָשׁוּ זָכָה שֶׁנִּתְגַּלָּה לוֹ הָעַנְיֵן בְּשִׁלְמוֹת:

נָה (נָה) וְכֵן עַנְיֵן הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה מֵיָנִי פְדִיוֹנוֹת שְׂצָרִיךְ לְהַמְתִּיק הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה בְּתֵי דִינֵין הַנְּדָפִס בְּלִקוּטֵי א' בְּסִימָן רט"ו, כְּכָר יָדַע מִזֶּה מִקֵּדָם שֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. כִּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתִּי מֵאֲנָשִׁי-שְׁלוֹמֵנוּ וּבִפְרָט מֵאִישׁ אֶחָד חָשׁוּב מֵאֲנָשִׁי-שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁסִּפֵּר שֶׁפַּעַם אַחַת חָלְתָה אִשְׁתּוֹ וְהִיתָה סָמוּךְ לְמִיתָה מִמָּשׁ כִּמְעַט שִׁיִּצְאָה נִפְשָׁהּ. וּבָא אֱלֹיו זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ, וְאָמַר לוֹ רוּץ מֵהָר וְהָבֵא עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה פְדִיוֹנוֹת טָרָם שִׁיגְזֹר וַיִּחַתֵּם הַגְּזֹר דִּין, וְרוּץ וְהָבִיא לוֹ שֵׁק מָלֵא מְעוֹת. וְאַחֲר־כֵּן נִעֲשָׂה גַם וְחִזְרָה לְאִיתָנָה וְאַחֲר־כֵּן צִוָּה רַבֵּנוּ זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ לְהַחֲזִיר לוֹ כָּל הַמְּעוֹת רַק לְקַבֵּל עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה גְּדוּלִים [סוּג מִטְּבַע] וּלְחַלֵּק לְעַנְיִים.

וְאִזּוֹ דָּבָר גַּם-כֵּן שְׂאֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן כִּי אִם כְּשִׁיזְדַּעִין כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה מֵיָנִי פְדִיוֹנוֹת לְהַמְתִּיק כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה בְּתֵי דִינִים. וְאָמַר מָשָׁל כִּמוֹ כְּשֶׁתּוֹבְעִין אֶחָד בְּגוֹבְעֵרְנִי [מִמְשָׁל] שֶׁל קִיעַב וְהוּא מֵעֲמִיד טוֹעֵן שְׂקוֹרִין פִּילִיפְטֵעֵנְט בְּקֵאמִינִין. כֵּן אִידֵךְ אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן אִם אֵינוֹ יוֹדֵעַ בְּאִיזָה בְּתֵי דִינֵין דְּנִין אוֹתוֹ.

וְאָמַר אִזּוֹ גַּם-כֵּן שִׁישׁ פְּדִיוֹן גְּבוּהָ כָּל כֵּן שִׁיכּוֹל לְהַמְתִּיק כָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה בְּתֵי דִינֵין, וְעוֹד יֵשׁ בְּזֶה כִּפְתָּה שִׁיחוֹת מִכְּכָר, אֲבָל לֹא יָדַע אִזּוֹ כָּל הָעַנְיֵן בְּשִׁלְמוֹת כִּי אֶשְׁרֵךְ יָדַע אַחֲר־כֵּן, כִּי אֶשְׁרֵךְ גְּלָה קֶצֶת מִזֶּה לָנוּ שֶׁלְּפַעֲמִים גַּם בְּזֶה הַפְּדִיוֹן שֶׁכּוֹלֵל כָּל הָעֲשָׂרִים

וְאַרְבָּעָה בְּתֵי דִינֵין, אַף־עַל־פִּי־כֵן אֵינוּ מוֹעִיל כִּי נַעֲשֶׂה מִזֶּה עֲנִין אַחַר הֵינּוּ גֵרִים, וְזֶה בְּחִינַת מִשָּׁה שְׁעוּמַד בֵּין שְׂמַד לְרָצוֹן כָּל זֶה לֹא יָדַע אָז, רַק אַחֲר־כֵּךְ עַל־יְדֵי עֲבוּדָתוֹ שִׁיָּגַע וְעָבַד בְּכָל יַעַת עַד שֶׁהִגִּיעַ בְּכָל פֶּעַם לְמִדְרָגוֹת גְּבוּהוֹת עֲלִיוֹנוֹת יוֹתֵר, וְאָז הִשְׁיֵג וְהִבִּין בְּהִתְגַּלּוֹת נִפְלְאָה מַה שִׁיָּדַע מִתְחִלָּה בְּסֵתָם, בְּבְחִינַת הָעֵלָם רַק בְּרָמּוֹ.

וּמִזֶּה תוֹכַל לְהִבִּין מְעַט מְקַצֵּת גְּדֻלָּתוֹ כִּי גַם מִקֶּדֶם הָיָה חֲדוּשׁ נִפְלְאָה חָד בְּדָרָא, כִּי אָמַר שְׂמַאֲלוּ הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה פְּדִיוֹנוֹת אֵינוּ יוֹדַע כִּי־אֵם חָד בְּדָרָא. וְכָל זֶה הָיָה קֶדֶם אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְאַחֲר־כֵּךְ בְּשָׂבָא מֵאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אָמַר שֶׁהוּא מִתְבַּיֵּשׁ בְּכָל הַתּוֹרוֹת וְהַשְּׁגוֹת שֶׁהִשְׁיֵג קֶדֶם שֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְלֹא הָיוּ נִחְשָׁבִים בְּעֵינָיו לְכֹלָם. רָאָה וְהִבִּין עַד הֵיכָן עָלָה אַחֲר־כֵּךְ, וַיֵּשׁ בְּעֲנִין זֶה לְדַבֵּר הַרְבֵּה אִיךְ גַּם קֶדֶם אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הָיָה חֲדוּשׁ נִפְלְאָה כְּשִׁיָּדַע מִהָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה מֵינֵי פְּדִיוֹנוֹת, אִזּוּ מֵעֲנִין אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הֵנִ"ל כְּמוֹ שֶׁהָיָה יוֹדַע אָז, אִךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן נִגְדַּת הַיְדִיעָה שִׁיָּדַע אַחֲר־כֵּךְ עֲנִינִים אֵלוֹ בְּעֲצָמָם כְּמוֹ שִׁיָּדַע־עַם אַחֲר־כֵּךְ אִין הַיְדִיעָה הַרְאֵשׁוֹנָה נִחְשָׁבֶת לְכֹלָם, כְּפִי אֲשֶׁר הִבְנֵתִי מִדַּעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה אִךְ בְּכָל עֲנִין זֶה אִין כְּלֵי הַכְּתִיבָה מִסְפִּיקִים לְהַסְבִּיר הָעֲנִין הַיָּטֵב, וְהַמְשַׁכִּילִים יְבִינּוּ מְעַט מֵאֲלֵיהֶם:

סֵדֶר הָאֲלֵף־בֵּית הַיּוֹמִי:

- א. בְּשָׁעָה שְׁמִשְׁגָּרִין עַל הָאָדָם אֶת הַיִּסּוּרִין, מִשְׁבִּיעִין עֲלֵיהֶם שְׁלֹא יִלְכוּ אֶלָּא בַיּוֹם פְּלוֹנִי וְלֹא יֵצְאוּ אֶלָּא בַיּוֹם פְּלוֹנִי וּבְשָׁעָה פְּלוֹנִית וְעַל־יְדֵי סֵם פְּלוֹנִי. אָבֵל "תְּשׁוּבָה תִּפְלָה וְצַדִּיקָה" מִבְּטָלִין הַשְּׁבוּעָה. ב. חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, הֵינּוּ עֲצָבוֹת עַל־יְדֵי זֶה בָּא רַע מְזֵל, וְעַל־יְדֵי רַע מְזֵל מִדַּת הַדִּין שׁוֹלֵט.
- ג. פְּרָשַׁת חֲשׁוֹן – תִּקּוּן לְדִינִים. ד. כְּשִׁישׁ לְאָדָם צֶעַר, יִתֵּן צַדִּיקָה,

והצדקה הוי כמו שנותן שכר לדון, ועל ידי זה הדינים נמתקים, כי הנוטל שכר לדון – דיניו בטלים. ה. עד היכן תכלית היסורין. ו. כל שעברו עליו ארבעים יום בלא יסורין, קבל עולמו ופרעניות מזמנת לו. ז. המזכיה את חברו לשם שמים, מושכין עליו חוט של חסד. ח. שלשה דברים מזכירין עוונותיו של אדם: קיר נטוי ועיון תפלה ומוסר דין על חברו. ט. ארבעה דברים מקרעין גזר-דינו של אדם: צדקה, צעקה, שנוי-השם, שנוי-מעשה. י. צעקה מועיל ליחיד וזקא קדם גזר-דין. יא. גזר-דין שיש עמו שבועה אפלו לצבור אינו מתקרע. יב. על ידי התענית שבשני רעבון נצול ממיתה משנה. יג. כשנגזר על אדם איזהו דין, נגזר הדין עליו וזקא במקום מסים, ועל ידי זה יכול להציל [עצמו] בשנוי מקום. יד. מי שיש לו כאב עינים או כאב מעים, בידוע שדינין שורין עליו. טו. צריך להודיע צערו לרבים, ורבים יבקשו עליו רחמים. טז. כשיש איזהו דין על ישראל, חם ושלום, אזי הקדוש-ברוך-הוא מודיע לצדיקים, כדי שיתפללו על ישראל, ומי שאינו מתפלל עליהם, הקדוש-ברוך-הוא כועס עליו.

יז. כשרואה אדם, שדינין שורין עליו, יספר משונאיו ויצדיק אותם. יח. על ידי העמדת דינים בשרים נתבטל הצרות. יט. מי שנדר, ולא שלם נדרו, הקדוש-ברוך-הוא מביא עליו יסורין. וכששיתק נחשב לו, כאלו שלם נדר. כ. המקבל יסורים באהבה – כאלו הקריב קרבן.

כא. כשאדם הולך ונופל, סימן שנפקד למעלה לאיזה כשלון. כב. על ידי טבילת מקוה נתבטל הצרות וישועה באה.

סדר שבת ה'ר"ן הי"א:

כ וששמע זאת, שלח שליח מיוחד לעכו לשכר הספינה מרגאז

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תפד זמור מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
זמור זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות זמור זמור

שְׁהִיָּא בְּשָׁלוֹם עִם כָּל הָאָמוֹת הֵינּוּ כִּי יֵשׁ מְדִינַת רְגָאוּ וְיֵשׁ לָהֶם
שָׁלוֹם עִם כָּל הַמְּלָכִים וְכִשְׂאוֹתָהּ הַסְּפִינָה מוֹצִיָּאָה דְּגַל שְׁלָה אָזִי
אֵין לִזְקָחִין לְתוֹךְ הַפְּלָעַן כִּי דְרָךְ הַסְּפִינּוֹת שֶׁל מְלַחְמָה שְׂחוֹטְפִין
עַל הַיָּם סְפִינָה עִם הָאֲנָשִׁים שָׁבָה לְתוֹךְ הַפְּלָעַן דְּהֵינּוּ בְּשִׁבְיָה,
אַבְל כְּשֶׁהַסְּפִינָה הֵנִי"ל מְדִינַת רְגָאוּ מוֹצִיָּאָה דְּגַל שְׁלָה, אָזִי אֵין
לִזְקָחִין מֵהֶם לְתוֹךְ הַפְּלָעַן וְכֵן הָיָה שֶׁשָּׂכְרוּ לוֹ סְפִינָה כָּזוֹ וְכִשְׂשִׁמְעַ
הָרַב הַצְּדִיק מוֹרְנוּ הָרַב אַבְרָהָם הֵנִי"ל שֶׁרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה,
רוֹצֶה לְנַהַג נְסִיעוֹת לְבֵיתוֹ, שְׁלַח שְׁלִיחַ מִיַּחַד אֵלָיו עִם אַגְרָתוֹ וְגַם
אַגְרַת הַכוֹלָלוֹ וְהוּא זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, יָרוּ אֶת עַצְמוֹ מְאֹד וְלֹא רָצָה
לְהַמְתִּין עַל אַגְרַת שֶׁל הָרַב הַגָּאוֹן דְּקַהֲלַת שְׁפִיטוֹבְקַע וַיֵּצֵא מִשָּׁם
בְּעֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת זְכוּר, וְהִלְכוּ כָּל הַלְיָלָה עַד שֶׁלֹּשׁ שְׁעוֹת
קֹדֶם קְבֻלַּת שַׁבַּת, אָז בָּאוּ לְסֶפֶר שֶׁל עֵכוֹ וְשָׁלְחוּ הַטַּלְמֻטְשׁ (סוֹכֵן
הַנְּסִיעוֹת) שִׁיקָח אוֹתָם עַל הַסְּפִינָה, וּבָא וְהִשְׁיֵב, שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם
אַפֵּן לְקַח אוֹתָם מִחַמַּת שְׁכָבֵר הַסְּפִינָה מְלֵאָה מִהָאֲנָשִׁים שֶׁנִּכְנְסוּ
לְשָׁם יוֹתֵר מִדְּאֵי וְהַכְּרָחוּ רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, עִם הָאִישׁ שֶׁהָיָה
עָמוּ לְכַנֵּס לְתוֹךְ הָעִיר עֵכוֹ לְשַׁבַּת שָׁם פְּרֻשֶׁת זְכוּר:

וְהִלְכוּ לְהַגְבִּיר שֶׁהָיָה לָהֶם אַגְרַת אֵלָיו מִהָרַב הַקְּלִיֶּסְקֵר הֵנִי"ל
וְנִתְאַרְחוּ אֶצְלוֹ וְשָׁם נִפְּל עֲלֵיהֶם פֶּחַד גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד מִחַמַּת
שֶׁהָיָה שָׁם בְּעֶרְךְ חֲמֵשָׁה־עָשָׂר אֶלְף אַנְשֵׁי חֵיל יִשְׁמַעְאֵלִים וְיוֹתֵר
עִם כָּל הַשָּׂדֵד לָהֶם לְתַכְסִּימֵי מְלַחְמָה וְסָגְרוּ הַדָּלַת שֶׁל חוֹמַת הָעִיר
וּבְשַׁבַּת בְּבִקְרָה בְּעֵת הַתְּפִלָּה, בָּא הַטַּלְמֻטְשׁ וְאָמַר שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְמַצֵּא עוֹד שׁוֹם סְפִינָה רְגִזְעֵר רַק סְפִינּוֹת סוֹחָרִים יִשְׁמַעְאֵלִים
שֶׁהוֹלְכִים לְסַטְנְבוֹל עִם סְחוּרָה וְאַף־עַל־פִּי שְׁעֵמָהֶם יֵשׁ פֶּחַד לִילְךְ
מִסְפָּנַת אַנְשֵׁי חֵיל שֶׁהָיוּ מְצוּיִים אָז עַל הַיָּם שֶׁלִּזְקָחִין לְתוֹךְ הַפְּלָעַן
דְּהֵינּוּ לְשִׁבְיָה, אַף־עַל־פִּי־כֵן טוֹב יוֹתֵר לְכַנֵּס בְּסַכָּנָה זוֹ מְלַהֲיוֹת

כִּי בָּאָה הַפְּקֻדָּה שְׂאֵחַר שְׁנַיִם אִו שְׁלֹשָׁה יָמִים תִּהְיֶה הַמְּלַחְמָה
 וּמִן הַסֶּתֶם יִהְרְגוּ הַרְּבִיבָה בְּעִיר הַזֹּאת וּמָה לָּכֶם לַצָּרָה הַזֹּאת עַל־כֵּן
 יִתִּיר לִי מִעֲלֹת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ לִילָךְ לְשֹׁכֵר סְפִינָה עֲבוּרְכֶם בְּשִׁבְתָּ
 כִּי פְקוּחַ נַפְשׁ דּוּחָה שִׁבְתָּ, וְכֵן הָיָה, וְהִלַּךְ הַטְּלָמִטְשׁ וְשֹׁכֵר סְפִינָה
 עֲבוּרָם וְנָתַן אֲדָרוֹף אֶחָד דִּינָר זָהָב וּבְתוֹךְ כֶּף בָּאוּ עוֹד הַרְּבִיבָה
 סְפִינּוֹת עִם אַנְשֵׁי חַיִל מִעֲנַגְלָנָד גַּם־כֵּן לְעֵכוֹ, וְנִתְרַבָּה שָׁם עוֹד
 הַפֶּחַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְהָיָה דַחַק גָּדוֹל בְּעִיר, כִּי הָיָה הַמָּקוֹם צָר לָהֶם
 לְהַכִּיל רַבּוּי אוֹכְלוֹסִין כָּל־כֶּף וְהָיָה פֶּחַד גָּדוֹל שָׁם בְּאוֹתוֹ הַשִּׁבְתָּ
 (וְכָל בְּנֵי הַבַּיִת שְׁעָמַד שָׁם רַבּוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, כָּלֵם פָּרְשׁוּ כַפֵּיהֶם) אֵד
 אֶפְעַל־פִּי־כֵן הָיָה לָהֶם לְרַבּוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וּלְהֵאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ
 קִצָּת נְחָמָה, מָה שְׁכַבְּר שְׁכָרוֹ סְפִינָה בְּשִׁבְיָלָם גַּם הָיָה לָהֶם צֶעַר
 מָה שְׁלֹא הֵכִינוּ לְעֲצָמָם כָּלֵל שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה לְקַח עַל הַסְּפִינָה
 כִּי כְּפִתְאֵם הָיָה הַדָּבָר כִּנֵּ"ל וְזָכְרוּ אֶת עֲצָמָם שְׁכַבְּנִיסְתָּם עַל
 הַסְּפִינָה מִחוּץ־לְאָרֶץ לְאָרֶץ־יִשְׂרָאֵל הָיָה לָהֶם עַל הַסְּפִינָה כָּל טוֹב
 עַל אֲרִבְעָה אִו חֲמִשָּׁה חֳדָשִׁים כְּמִנְהַג הוֹלְכֵי הַיָּם וְעַכְשָׁו לֹא הָיָה
 לָהֶם כָּלוּם.

סדר שְׁלֹחַ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ג) אִם הַתַּחִּיל בַּאֲבוֹת וַיִּצְאוּ מִקְצַתָּן גּוֹמֵר אֶפִּילוֹ קְדוּשָׁה: הֵגָה וְאִם
 יִצְאוּ מִקְצַתָּן לְאַחַר שֶׁהַתַּחִּילוּ לְהַתְּפַלֵּל יוֹצֵר לֹא יִתַּחִּיל הַש"צ לְהַתְּפַלֵּל
 הַתְּפִלָּה בְּקוֹל רֵם דְּכַבֵּר נִשְׁלַם תְּפִלַּת יוֹצֵר וְאִם יִצְאוּ לְאַחַר שֶׁהַתַּחִּיל בְּקוֹל
 רֵם וְקְדוּשָׁה יְכוּלִים לְהַשְׁלִים כֵּל סֹדֵר קְדוּשָׁה וְלוֹמֵר הַקְּדִישׁ שְׁלֵם שְׁלֵם אַחֲרֶיהָ
 דְּשִׁיךְ לְתַפְלָה שֶׁהָרִי אֹמֵר תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וְכו' אֲבָל אִין קוֹרִין בְּתוֹרָה דְּזוּתוֹ
 עֲנִין אַחַר. וְתַפְלַת עֲרַבִית וְקְדִישׁ שְׁלֵם אַחֲרָיו לֹא שִׁיךְ לְקַרִּיאת שְׁמַע
 וְבִרְכוּתֶיהָ (ר"ן פ' הַקּוֹרֵא אֶת הַמְּגִלָּה שְׁבוּלֵי הַלֵּקֶט וְת"ה סִימָן ט"ו): (ד) יֵשׁ מִתִּירִין
 לוֹמֵר דְּבַר שֶׁבְּקְדוּשָׁה בְּתַשְׁעָה וְצִירוֹף קִטָּן שֶׁהוּא יוֹתֵר מִבֵּן שֵׁשׁ

וידוע למי מתפללין ולא נראין דבריהם לגדולי הפוסקים והוא הדין דעבד ואשה אין מצטרפין: הגה ואפילו על ידי חומש שבידו אין לצרפו מיהו יש נוהגין להקל בשעת הדחק (הרא"ש ומרדכי והגהות מיימוני פ"ט מהלכות תפלה): (ה) אם לא הביא שתי שערות אפילו הוא גדול בשנים דינו כקטן עד שיצאו רוב שנותיו שאז יתברר שהוא סרים ואם נראו לו סימני סרים קודם לכן דינו כגדול: הגה ומיהו אין מדקדקין בשערות אלא כל שהגיע לכלל שנותיו מחזקינן אותו כגדול ואומרים לענין זה מסתמא הביא שתי שערות (מהרי"ק שורש מ"ט): (ו) ואם התחיל אחד מהעשרה להתפלל לבדו ואינו יכול לענות עמהם או שהוא ישן אפילו הכי מצטרף עמהם: (ז) כשאחד מתפלל לבדו נכון שהאחרים ימתינו מלומר קדיש עד שיגמור כדי שיזכה גם הוא: (ח) חרש המדבר ואינו שומע או שומע ואינו מדבר הן כפקחין ומצטרפים אבל מי שאינו שומע ואינו מדבר הרי הוא כשוטה וקטן: (ט) לעולם הוא קטן עד שיביא ב' שערות אחר שיהיה בן י"ג ויום אחד ושנת העיבור בת י"ג חדש: (י) אם נער אחד נולד בכ"ט לאדר ראשון משנה מעוברת ונער אחד נולד באדר שני באחד בו ושנת י"ג אינה מעוברת אותו שנולד בכ"ט לאדר הראשון צריך להמתין עד כ"ט לאדר בשנת י"ג להיות בן י"ג שנה ואותו שנולד אחריו באחד באדר השני יהיה בן י"ג שנה כיון שהגיע אחד באדר של שנת י"ג: הגה ומי שנולד באדר ונעשה בר מצוה בשנת העיבור אינו נעשה בר מצוה עד אדר השני (תשובת מהר"י מינץ סימן ט"ו): (יא) עבריין שעבר על גזירת הצבור או שעבר עבירה אם לא נידוהו נמנה למנין עשרה: (יב) מנודה אין מצרפין אותו לכל דבר שצריך עשרה אבל מותר להתפלל בבית הכנסת שהוא שם אלא אם כן פירשו להחמיר עליו בכך: (יג) צריך שיהיו כל

העשרה במקום אחד ושליח צבור עמהם והעומד בתוך הפתח מן האגף ולחוץ דהיינו כשסוגר הדלת ממקום (שפה) פנימית של עובי הדלת ולחוץ כלחוץ: (יד) מי שעומד אחורי בית הכנסת וביניהם חלון אפילו גבוה כמה קומות אפילו אינו רחב ארבע ומראה להם פניו משם מצטרף עמהם לעשרה: הגה גגין ועליות אינן בכלל בית והעומד עליהם אינו מצטרף (רי"ו נ"ג ח"ז): (טו) אם מקצתן בפנים ומקצתן בחוץ ושליח צבור תוך הפתח הוא מצרפן: (טז) חצר קטנה שנפרצה במילואה לגדולה דהיינו שנפרצה קטנה במקום חיבורה לגדולה ונפל כל אותו כותל שהיה מפסיק ביניהם ובגדולה נשארה משארית כותל זה שנפל פסים (פי' מעט כותל ישר ושוה) מכאן ומכאן הגדולה כמופלגת מן הקטנה ואין הקטנה מופלגת מן הגדולה אלא הרי היא כקרן זווית שלה לפיכך אם תשעה בגדולה ואחד בקטנה מצטרפים שהקטנה נגררת אחר הגדולה והרי היא כאילו היא בתוך הגדולה כיון שהרוב בגדולה אבל אם היו תשעה בקטנה ואחד בגדולה או חמשה בזו וחמשה בזו אין מצטרפין:

סדר לקווי תפלות היומי:

קפג: אָנָּא ה', יִדְעָתִי כִּי דְבָרֵי מְגֻמְגָם מְאֹד וּלְשׁוֹנֵי מְלֵא פִּגָּם, וְאֵינִי יוֹדֵעַ כָּל־אֵיךְ לְסִדֵּר תְּפִלָּתִי וְתַחֲנָתִי לְפָנֶיךָ, אֵךְ תִּמְכָּתִי יִתְדוֹתִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה מְלֵא רַחֲמִים, חַמַּל עָלַי וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְעֲזָרְנִי שְׂאֲזֹכָה לְעַנְוֵה אַמְתִּית:

קפד: וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֵלֵךְ אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתִזְכְּנֵנו אֹתֵינוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה, עַד שְׂנִזְכָּה עַל יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה

חוק נתן ולא יעבור

תפח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הקדושה לעזרר שרשי נשמות ישראל שעלו במחשבה תחלה, וכלם משרשים באותיות התורה הקדושה עזרני ה' שיאיר עסק התורה שלנו עד שנזכה לעזרר על ידי למוד תורתנו שרשי נשמות ישראל, ויאירו ויתנוצצו הנשמות זה לזה, עד שיתעזרו ויתנוצצו בתוכם נפשות כל הרשעים וכל הפושעי ישראל, עד שיגיע אליהם הארה משרש נשמותיהם, ויתעזרו כלם בתשובה שלמה וישבו אליך באמת ועל ידי התנוצצות הנשמות נזכה שיהיו נולדים ונבראים נשמות הגרים, עד שיבואו רחוקים ויתגירו ויכירו כח מלכותך ויעבדוך כלם באמת:

קפה: ואם אמנם אנכי בעניי, רחוק מאד מעסק התורה בקדושה כזו לעזרר נפשות אחרים בתשובה, על כל פנים תרחם עלי ברחמיך העצומים ותזכני בהסדיך הגדולים, שאזכה על ידי למוד התורה הקדושה להכליל בתוך נשמת הצדיק הדור האמתי, אשר הוא עוסק בתורה בקדושה כזו, עד שאזכה להתעזר על ידי התורה של הצדיק האמת שתאיר ותתנוצץ נשמתי בשרשה במחשבה עליונה דקדשא בריך הוא בתוך שאר נשמות הקדושים של בני ישראל עמה, עד שיגיע אלי הארה משרש נשמתי באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה אליך באמת:

קפו: אנא ה' צר לי מאד, פדני וחסני, חוס וחסל על נפשי האמלה והפגומה, המטרפת ונדבאת כמו בין שני אריות, המלאה חטאים ועוונות ופשעים, הרחוקה ממך בכמה וכמה הרחקות ומתי אעשה גם אנכי לביתי להכין לי צידה לדרכי, באשר הכינו להם כל הצדיקים היראים והכשרים שהיו מלפני בכל דור ודור ומה אעשה ליום פקדה, אנה אוליך את חרפתי הגדולה ואיך אוכל להטמן "ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו":

קפז: וּכְבָר הוֹדַעְתָּנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, שְׂאִין אֶתְּהָ וְתָרַן
 כָּלֵל בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאַתָּה פּוֹקֵד עַל כָּל אָדָם בְּדַרְכָּיו וְכַפְרֵי מַעֲלָלָיו,
 וְעַקֵּר רַחֲמָנוּתֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ הוּא עַל הַשָּׁבִים אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּעוֹלָם
 הַזֶּה אֲשֶׁר עָלִיהֶם אַתָּה מְלֵא רַחֲמִים וּמוֹחֵל לְעוֹנוֹתֵיהֶם וְסוֹלַח לְכָל
 פְּשָׁעֵיהֶם, אֲפִלוּ אִם הָרְבוּ מְאֹד לְפִשַׁע נְגִדָה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְמִשְׁהָ
 עַבְדֶּךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְנִקָּה לֹא יִנְקָה", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנוּם
 לְבִרְכָה, וְנִקָּה לְשָׁבִים, לֹא יִנְקָה לְשְׂאִינָן שָׁבִים:

קפח: עַל כֵּן בָּאתִי לְהַתְנַפֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, וּלְהַשְׁתַּטַּח מוֹל הַדְרַת
 קְדוֹשְׁךָ מְלֵא רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב לְרָעִים וְלְטוֹבִים, הַצּוֹפֶה לְרָשָׁע
 וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, חוּם וְחַנּוּנִי, וְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְעֲזֹרְנִי
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂאִזְכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ וְאִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל
 מַה שֶׁפָּגַמְתִּי קֶדֶם שְׂאִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה לְעֹזֵב דַּרְכֵי
 הָרָע וּמַחֲשֻׁבוֹתֵי הָרָעוֹת וְהַמְבֻלְבָּלוֹת הַמְבֻלְבָּלִים אוֹתִי וּמוֹנְעִים
 אוֹתִי מִדֶּרֶךְ הַטוֹב וְהַיָּשָׁר עֲזֹרְנִי לָשׁוּב מֵאֵלּוּ הַמַּחֲשָׁבוֹת הָרָעוֹת
 וְתֵן לִי כַח לְגַרְשׁ וּלְסַלֵּק וּלְבַטֵּל מֵעָלַי כָּל אֵלּוּ הַמַּחֲשָׁבוֹת
 הַמְטַרִידִים אֶת דַּעְתִּי אֲשֶׁר הֵם הָיוּ בְּעוֹכְרֵי, וְגָרְמוּ לְהִרְחִיק אוֹתִי
 מִמְּךָ קוֹמָה בְּעֲזָרְתִּי וְתִטְהַר וְתִקְדֵּשׁ אֶת מַחֲשַׁבְתִּי וְתִזְכְּנֵנִי מֵעַתָּה
 לְדַבֵּק אֶת מַחֲשַׁבְתִּי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קפט: אָנָּה ה', חַמֵּל עַל נַפְשֵׁי וְצִוָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַסִּיר
 וּלְהַפְּשִׁיט מֵעָלַי אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁהִלְבַּשְׁתִּי אֶת נַפְשִׁי עַל יְדֵי
 מַעֲשֵׂי הָרָעִים, עַל יְדֵי חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחַטָּאֵנוּ
 וְשָׁעֵוִינוּ וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר אֵלּוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁנַּעֲשׂוּ
 מִחַטָּאֵינוּ הֵם מוֹנְעִים וּמְעַכְבִּים אוֹתָנוּ מְאֹד מִלָּשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
 וְלִילֵךְ בְּדַרְכֶיךָ הַקְדוֹשִׁים וְהַטוֹבִים וְאַתָּה יְדַעְתָּ ה' אֱלֹקֵינוּ אֶת גְּדֹל
 עֲצָם הַיְגִיעוֹת הַרְבּוֹת מְאֹד, שֶׁאֵנוּ צָרִיכִים לְהַתְיַגֵּעַ וּלְטַרַח מְאֹד

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תנ"ך מלכה רנ"ח זצ"ל "צדק צדקו מקוה שדך צדק מוספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּכֹמָה וּבְכֹמָה יִגִּיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת כִּי־לִי לְהַפְשִׁיטָם מֵעַל־יָנוּ, עַד
אֲשֶׁר "כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל" לְסֶבֶל עֵצָם הַמְרִירוֹת וְהִיגִיעוֹת הַקָּשׁוֹת
וְהַכְּבִדּוֹת, שְׁצָרִיכִים לְסֶבֶל קִדְּם שְׁמִשְׁבְּרִין מְנִיעוֹת וּמְסָכִים
וּמְחַצּוֹת בְּרֹזֶל כְּאֵלוֹ, הַמְּפַסִּיקִים בֵּינֵינוּ וּבֵין הַקִּדְּשָׁה כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים נִתְרַבּוּ מְאֹד הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים, וְאַתָּה לְבַד יִדְעָתָ גְּדֹל
רַחוּמֵינוּ מִמָּה עַל יְדֵי זֶה:

קצ: עַל כֵּן יִהְיֶה נָא מֵעִיךְ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְחֹם וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ
וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ, וְצִוֵּה לְמַלְאָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים לְהַסִּיר מֵעָלַי אֶת
הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים, וְלְהַלְבִּישׁ אוֹתִי מַחֲלָצוֹת, בְּאִפֶּן שְׂאֲזֹכָה
שִׁיתְּבַטְלוּ מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּבַדִּילִים וְהַמְּסָכִים
וְהַמְּפַסִּיקִים וּמְחַצּוֹת הַבְּרֹזֶל שִׁישׁ בֵּינֵינוּ לְבֵין הַקִּדְּשָׁה, עַד שְׂאֵי
אֲפָשָׁר לָנוּ עֲתָה לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּקִדְּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת כָּרְאוּי
כְּאֲשֶׁר אַתָּה יִדְעָתָ וְכָל אֵלוֹ הַמְּסָכִים וְהַמְּנִיעוֹת כָּלָם יִתְּבַטְלוּ
לְגַמְרִי, לְמַעַן אֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת מֵעַתָּה "סוֹר
מֵרַע" בְּאַמֶּת וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד: